

שְׁלוֹם עֲלֵיכֶם מִלֵּאכִי הַשָּׁרֵת מִלֵּאכִי עֲלִיּוֹן
מִמֶּלֶךְ מַלְכֵי הַמַּלְכִּים הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא.

בּוֹאֲכֶם לְשִׁלּוֹם מִלֵּאכִי הַשָּׁלוֹם מִלֵּאכִי עֲלִיּוֹן
מִמֶּלֶךְ מַלְכֵי הַמַּלְכִּים הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא.

בְּרַכְיָה לְשִׁלּוֹם מִלֵּאכִי הַשָּׁלוֹם מִלֵּאכִי עֲלִיּוֹן
מִמֶּלֶךְ מַלְכֵי הַמַּלְכִּים הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא.

צִאתְכֶם לְשִׁלּוֹם מִלֵּאכִי הַשָּׁלוֹם מִלֵּאכִי עֲלִיּוֹן
מִמֶּלֶךְ מַלְכֵי הַמַּלְכִּים הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא.

כִּי מִלֵּאכִי יֵצֵא לָךְ לַשְׁמֵר כָּכָל דְּרָכֶיךָ.
ה' יִשְׁמַר צִאתְךָ וּבּוֹאֶךָ מִמֶּתֶה וְעַד עוֹלָם.

אֲנִשֶׁת חֵיל מִי יִמְצָא וְרוּחוֹ מִפְּנִינִים מְכָרָה.
בְּטַח בָּהּ לֵב בַּעֲלָהּ וְשָׁלָל לֹא יִחְסֹר.
גְּמֻלָּתָהּ טוֹב וְלֹא רָע כָּל יְמֵי חַיֶּיהָ.
דְּרָשָׁה צָמִיר וּפְשֻׁתִּים וְתַעֲשֵׂה בְּחִפְזָא כְּפִיָּה.
הִיטָה כְּאֵיזֶה סוֹחֵר מִמֶּרְחָק תְּבִיא לְחֶמֶה.
וְתִקֵּם בְּעוֹד לֵילָה וְתִתֵּן טָרֶף לְבִיתָהּ וְחֵק לְנַעֲרֹתֶיהָ.
זְמָמָה שָׂדֶה וְתִקְחֶהּ מִפְּרִי כְּפִיָּה נְטִיעָה כָּרֶם.
חֲגֵרָה בְּעוֹד מִתְּנִיָּה וְתִאֲמֹץ זְרוּעֹתֶיהָ.
טַעֲמָה כִּי טוֹב סוֹחֵרָה לֹא יִכְבֶּה בְּלִילָה נִזְרָה.
יָדֶיהָ שְׁלָחָה בְּיָשׁוּר וְכִפְיָה תִמְכּוּ פֶלֶךְ.
כֶּפֶה פֶּרֶשָׁה לְעֵנִי וְיָדֶיהָ שְׁלָחָה לְאֵבִיוֹן.
לֹא תִירָא לְבִיתָהּ מִשְׁלָךְ כִּי כָל בֵּיתָהּ לִבְשׁ שְׁנִיִּם.
מִרְבֵּדֶיךָ עֲשִׂתָהּ לֵה שֵׁשׁ וְאַרְגָּמָן לְבוּשָׁה.
נוֹדַע בְּשָׁעִרִים בַּעֲלָהּ בְּשִׁבְתָּהּ עִם זָקְנֵי אֶרֶץ.
סָדִין עֲשִׂתָהּ וְתִמְכֹּר וְחָגוּר נִתְּנָה לְכַנְעָנִי.
עוֹד וְהִדָּר לְבוּשָׁה וְתִשְׁחָק לְיוֹם אֶחָד.
פִּיָּה פִתְחָה בְּחִמְקָהּ וְתוֹרַת חֵסֶד עַל לְשׁוֹנָה.
צוּפִיָּה הִלְכִיתָ בֵּיתָהּ וְלֶחֶם עֲצִלָּהּ לֹא תֵאָכֵל.
קָמוּ בָנֶיהָ וְיִאֲשְׁרוּהָ בַּעֲלָהּ וְיִהְלָלָהּ.
רְבוֹת בְּנוֹת עֲשׂוּ חֵיל וְאֵת עֲלִיתָ עַל כָּלָנָה.
שָׁקֶר הָחַן וְהַכֵּל הִפִּי אִשָּׁה יִרְאֵת ה' הִיא תִתְהַלֵּל.
תָּנוּ לָהּ מִפְּרִי יָדֶיהָ וְיִהְלָלוּהָ בְּשָׁעִרִים מְעֻשִׂיָּה.

קידוש לליל שבת

וְהִי עֵבֶב וְהִי בָקָר
יוֹם הַשֵּׁשִׁי. וְיִכְלּוּ הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ וְכָל צָבָאָם. וְיִכְלּוּ
אֱלֹהֵיהֶם בְּיוֹם הַשְּׁבִיעִי מִלֵּאכֶתוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה. וְיִשְׁבֹּת
בְּיוֹם הַשְּׁבִיעִי מִכָּל מִלְאכָתוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה. וְיִבְרַךְ
אֱלֹהִים אֶת יוֹם הַשְּׁבִיעִי וְיִקְדָּשׁ אֹתוֹ, כִּי בּוֹ שָׁבֹת
מִכָּל מִלְאכָתוֹ אֲשֶׁר בָּרָא אֱלֹהִים לַעֲשׂוֹת.

סְבִירֵי מִכְּנֵה וּבְרִנָּה וּבְכֹחַ
בְּרוּךְ אַתָּה ה' אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם בּוֹרֵא פְרִי
הַגֶּפֶן.

בְּרוּךְ אַתָּה ה' אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ
בְּמִצְוֹתָיו וּבְרָצָה בָנוּ, וְשָׁבֹת קִדְּשׁוּ בְּאַהֲבָה וּבְרָצוֹן
הַנִּחְיָלָנוּ זִכְרוֹן לְמַעֲשֵׂה בְּרָאשִׁית. כִּי הוּא יוֹם
תַּחֲלֵה לְמִקְרָאֵי קִדְּשׁ זֶכֶר לִיצִיאַת מִצְרַיִם. כִּי בּוֹ
בְּחִרְתָּ וְאוֹתָנוּ קִדְּשָׁתָהּ מִכָּל הָעַמִּים, וְשָׁבֹת קִדְּשָׁךְ
בְּאַהֲבָה וּבְרָצוֹן הַנִּחְלָתָנוּ. בְּרוּךְ אַתָּה ה' מִקְדָּשׁ
הַשָּׁבֹת.

מִנוּחָה וְשִׁמְחָה אֹר לַיהוּדִים,
יוֹם שְׁבִתוֹן יוֹם מִחְמָדִים,
שׁוֹמְרֵי וְזוֹכְרֵי הַמָּה מַעֲשֵׂי־דִים,
כִּי לְשִׁשָּׁה כָּל בְּרָאִים וְעוֹמְדִים.

שְׁמִי שְׁמִים אֶרֶץ וְיָמִים,
כָּל צָבָא מְרוֹם גְּבוּהִים וְרָמִים,
תִּנִּין וְאָדָם וְחַיִּית רָאִמִּים,
כִּי בֵּית ה' צוֹר עוֹלָמִים.

הוּא אֲשֶׁר דָּבַר לָעַם סְגֻלָּתוֹ,
שְׁמוֹר לְקִדְּשׁוֹ מְבֹאָז וְעַד צִאֲתוֹ,
שָׁבֹת קִדְּשׁ יוֹם חֲמֻדָּתוֹ,
כִּי בּוֹ שָׁבֹת אֵל מִכָּל מִלְאכָתוֹ.

בְּמִצְוֹת שָׁבֹת אֵל יִחְלִיצֶךָ,
קוֹם קְרָא אֱלֹהֵי יִחְיֶה לְאִמְצָךָ,
נִשְׁמַת כָּל חַי וְגַם נַעֲרִיצֶךָ,
אֲכֹל בְּשִׁמְחָה כִּי כָבֵד רָצֶךָ.

בְּמִשְׁנָה לָחֵם וְקִדְּשׁ רַבָּה,
כָּרֵב מִטַּעֲמִים וְרוּחַ נְדִיבָה,
יִצְחָק לְרֵב טוֹב הַמִּתְעַנְּגִים בָּהּ,
בְּבִיאַת גּוֹאֵל לְחַיֵּי הָעוֹלָם הַבָּא.

יְיָ רַבּוֹן עֲלֵם וְעֲלֵמִיא,
אֵת הוּא מִלְכָּא מֶלֶךְ מַלְכֵי,
עוֹבֵד גְּבוּרָתָךְ וְתִמְחִיא,
שֹׁפֵר קִדְּמָךְ לְהַחֲיִיא.
יְיָ רַבּוֹן עֲלֵם וְעֲלֵמִיא,
אֵת הוּא מִלְכָּא מֶלֶךְ מַלְכֵי.

שְׁבַחֲךָ אֲסִדֵּר צִפְרָא וְרִמְשָׁא,
לָךְ אֲלֵהָ קִדְּיָא דִּי בָרָא כָּל נִפְשָׁא,
עִירִין קִדְּשִׁין וְגַבִּי אֲנִישָׁא,
חַיִּית בָּרָא וְעוֹפֵי שְׁמַיָּא.
יְיָ רַבּוֹן עֲלֵם וְעֲלֵמִיא,
אֵת הוּא מִלְכָּא מֶלֶךְ מַלְכֵי.

בְּרַבְרִין עוֹבְדִין וְתִמְכִּיפִין,
מִכְּרִין רִמְיָא וְזִקְרִין כְּפִיפִין,
לֹא יִחְיֶה גְבֵר שְׁנִין אֶלְפִין,
לֹא יַעֲלֶה גְבוּרָתְךָ בְּחִשְׁבָּנִיא.
יְיָ רַבּוֹן עֲלֵם וְעֲלֵמִיא,
אֵת הוּא מִלְכָּא מֶלֶךְ מַלְכֵי.

אֲלֵהָ דִּי לָהּ יָקָר וְרִבּוּתָא,
פְּרוּק יֵת עָנָה מִפּוֹם אֲרִיזָא,
וְאַפִּיק יֵת עֲמָךְ מִגּוֹ גְּלוּתָא,
עֲמָךְ דִּי בְּחִרְתָּ מִכָּל אֲמִיא.
יְיָ רַבּוֹן עֲלֵם וְעֲלֵמִיא,
אֵת הוּא מִלְכָּא מֶלֶךְ מַלְכֵי.

לְמִקְדָּשְׁךָ תּוֹב וְלִקְדָּשׁ קִדְּשִׁין,
אֲתָר דִּי בֵּה יִחְדּוּן רִחוּין וְנִפְשִׁין,
וְיִזְמְרוּן לָךְ שִׁירִין וְרַחֲמִין,
בִּירוּשָׁלַם קִרְתָּא דְּשַׁפְרִיא.
יְיָ רַבּוֹן עֲלֵם וְעֲלֵמִיא,
אֵת הוּא מִלְכָּא מֶלֶךְ מַלְכֵי.

מִה יִדְּיוֹת מְנוּחָתְךָ, אֵת שָׁבֹת הַמַּלְכָּה,
בְּכֵן נְרוּץ לְקִרְאָתְךָ, בּוֹאִי כָּלָה נְסוּכָה,
לְבוּשׁ בְּגָדֵי חֲמוּדוֹת, לְהַדְלִיק נֵר בְּכִרְכָּה,
וְתִכְלֵל כָּל הָעֻבּוּדָה, לֹא תַעֲשֶׂה מִלְאכָה.
לְהַתְעַנֵּג בְּתַעֲנוּגִים בְּרַבּוּרִים וְשִׁלּוֹ וְדָגִים.

מְעַרְבֵי מְזִמִּינִים, כָּל מִינֵי מִטַּעֲמִים,
מִבְּעוֹד יוֹם מוֹכְנִים, תִּתְּנֵנוּ לָנוּ מִפּוֹטָמִים,
וְלַעֲרוֹךְ כְּמָה מִינִים, שְׁתוֹת יִינוֹת מְכֻשָּׁמִים,
וְתַפְנוּקֵי מַעֲדִינִים, בְּכָל שְׁלֹשׁ פַּעֲמִים.
לְהַתְעַנֵּג בְּתַעֲנוּגִים בְּרַבּוּרִים וְשִׁלּוֹ וְדָגִים.

נִחְלַת יַעֲקֹב יִישׁ, בְּלִי מִצְרִים נִחְלָה,
וְיִכְבְּדוּהוּ עֲשִׂיר וְרֶשֶׁת, וְתִזְכּוּ לְגֵאֲלָה,
יוֹם שָׁבֹת אִם תִּשְׁמְרוּ, וְהִיִּיתֶם לִי סִגְלָה,
שְׁשֶׁת יָמִים תַּעֲבֹדוּ, וּבְשָׁבִיעִי נִגְלָה.
לְהַתְעַנֵּג בְּתַעֲנוּגִים בְּרַבּוּרִים וְשִׁלּוֹ וְדָגִים.

חֲפִצִּין בּוֹ אֲסוּרִים, וְגַם לְחֻשׁוֹב חֲשֻׁבּוֹת,
הַרְהוּרִים מִתְרִים, וְלִשְׁדֵּךְ הַבְּנוֹת,
וְתִינוּק לְלִמּוּד סִפֵּר, לְמִנְחָה בְּנִינּוֹת,
וְלִהְיוֹת בְּאַמְרֵי שֹׁפֵר, בְּכָל פְּנוֹת וּמִחְנוֹת.
לְהַתְעַנֵּג בְּתַעֲנוּגִים בְּרַבּוּרִים וְשִׁלּוֹ וְדָגִים.

הַלּוֹכֶה תִּהְיָ בְּנִחַת עֲנֵה קִרָּא לְשָׁבֹת,
וְהַשְׁנָה מִשְׁבַּחַת, כְּדֵת נֶפֶשׁ מְשִׁיבַת,
בְּכֵן נִפְשִׁי לָךְ עֲרָגָה, וְלִנְחֹם בְּחִבָּתָה,
כְּשׁוֹשְׁנִים סוּגָה, בּוֹ יִנְחוּ בֵּן וּבִת.
לְהַתְעַנֵּג בְּתַעֲנוּגִים בְּרַבּוּרִים וְשִׁלּוֹ וְדָגִים.

מִעֵין עוֹלָם הַבָּא, יוֹם שָׁבֹת מְנוּחָה,
כָּל הַמִּתְעַנְּגִים בָּהּ, יִצְחָק לְרֵב שְׁמִיחָה,
מִחְבְּלֵי מְשִׁיחִים, יִצְחָק לְרֵב שְׁמִיחָה,
פְּדוּתָנוּ תְּצַמִּיחֵם, וְנִס יִגְוֹן וְאַנְחָה.
לְהַתְעַנֵּג בְּתַעֲנוּגִים בְּרַבּוּרִים וְשִׁלּוֹ וְדָגִים.

יוֹם זֶה לְיִשְׂרָאֵל אוֹרָה וְשִׁמְחָה שָׁבֹת מְנוּחָה.

צִיָּת פְּקוּדִים בְּמַעֲמַד הַר סִינִי,
שָׁבֹת וּמוֹעֲדִים לְשִׁמּוֹר בְּכָל שְׁנֵי,
לַעֲרוֹךְ לִפְנֵי מִשְׁאֵת וְאַרְוָה, שָׁבֹת מְנוּחָה.
יוֹם זֶה לְיִשְׂרָאֵל אוֹרָה וְשִׁמְחָה שָׁבֹת מְנוּחָה.

חֲמֻדַּת הַלְבָבוֹת לְאַמָּה שְׁבוּרָה,
לְנִפְשׁוֹת נִכְאָבוֹת נִשְׁמָה יִתְרָה,
לְנֶפֶשׁ מִצְרָה יִסִּיר אֲנָה, שָׁבֹת מְנוּחָה.
יוֹם זֶה לְיִשְׂרָאֵל אוֹרָה וְשִׁמְחָה שָׁבֹת מְנוּחָה.

קִדְּשֵׁת בְּרַכָּת אוֹתוֹ מִכָּל יָמִים,
בְּשִׁשֶּׁת כָּלִית מִלְאכָת עוֹלָמִים,
בּוֹ מִצְּאוֹ עֲגוּמִים הַשְׁקֵט וּבְטָחָה, שָׁבֹת מְנוּחָה.
יוֹם זֶה לְיִשְׂרָאֵל אוֹרָה וְשִׁמְחָה שָׁבֹת מְנוּחָה.

לְאַסוּר מִלְאכָה צִיָּתָנוּ נוֹרָא
אֲזָקָה הוּד מְלוּכָה אִם שָׁבֹת אֲשִׁמְרָה,
אֲקָרִיב שִׁי לְמוֹרָא מִנְּחָה מִקְרָקָה, שָׁבֹת מְנוּחָה.
יוֹם זֶה לְיִשְׂרָאֵל אוֹרָה וְשִׁמְחָה שָׁבֹת מְנוּחָה.

חִדְּשׁ מִקְדָּשְׁךָ זָכָרָה נִחְרָכָה,
טוֹבֶךָ מוֹשִׁיעֵנו תִּנְהָ לְנַעֲצָכָה,
בְּשָׁבֹת יוֹשְׁבֵת בְּצִמְרֵי וּשְׁכָחָה, שָׁבֹת מְנוּחָה.
יוֹם זֶה לְיִשְׂרָאֵל אוֹרָה וְשִׁמְחָה שָׁבֹת מְנוּחָה.

צור מַשְׁלוֹ אֶכְלֶנּוּ, בָּרְכּוּ אֲמוּנִי,
שְׂבָעֵנּוּ וְהוֹתַרְנוּ כְּדָבָר ה'.

הֵן אֶת עוֹלָמוֹ רוֹעֵנּוּ אֲבִינוּ,
אֶכְלֶנּוּ אֶת לֶחֶמוֹ וַיִּינוּ שְׁתִּינוּ,
עַל כֵּן נֹדֶה לְשִׁמּוֹ וְנִהְלָלוּ בְּפִינוּ,
אִמְרָנוּ וְעִנֵּינוּ אֵין קְדוֹשׁ כֹּה'.

צור מַשְׁלוֹ אֶכְלֶנּוּ, בָּרְכּוּ אֲמוּנִי, שְׂבָעֵנּוּ וְהוֹתַרְנוּ כְּדָבָר ה'.

כְּשִׁיר וְקוֹל תוֹדָה נִבְרַךְ לֵאלֹהֵינוּ,
עַל אֲרֵץ חֲמֵדָה טוֹבָה שֶׁהִנְחִיל לְאַבּוֹתֵינוּ,
מִזֶּן וַיַּצֵּה הַשֶּׁבִיעַ לְנַפְשֵׁנוּ,
חֲסִידוֹ גָּבַר עָלֵינוּ וְאָמַת ה'.

צור מַשְׁלוֹ אֶכְלֶנּוּ, בָּרְכּוּ אֲמוּנִי, שְׂבָעֵנּוּ וְהוֹתַרְנוּ כְּדָבָר ה'.

רַחֵם בְּחֶסֶדְךָ עַל עַמְּךָ צוּרֵנוּ,
עַל צִיּוֹן מִשְׁכַּן כְּבוֹדְךָ, זָבֹל בֵּית תִּפְאָרְתֵנוּ,
בֶּן דָּוִד עֲבָדְךָ יְבוֹא וְיִגְאָלֵנוּ,
רוּחַ אֲפִינוּ מִשְׁחֵה ה'.

צור מַשְׁלוֹ אֶכְלֶנּוּ, בָּרְכּוּ אֲמוּנִי, שְׂבָעֵנּוּ וְהוֹתַרְנוּ כְּדָבָר ה'.

יִבְנֶה הַמִּקְדָּשׁ עִיר צִיּוֹן תַּמְלֵא,
וְשֵׁם נָשִׁיר שִׁיר הַדָּשׁ וּבִרְנָה נַעֲלֶה,
הַרְחֵמֵן הַנִּקְדָּשׁ וְיִתְבָּרַךְ וְיִתְעַלֶּה,
עַל כּוֹס יַיִן קְבָרְכָת ה'.

צור מַשְׁלוֹ אֶכְלֶנּוּ, בָּרְכּוּ אֲמוּנִי, שְׂבָעֵנּוּ וְהוֹתַרְנוּ כְּדָבָר ה'.

יְהִי אֶכְסֹף נֶעֱם שֶׁבֶת
הַמִּתְאַמֶּת וּמִתְאַחֶדֶת בְּסֻגְלֶתָךְ.

מִשְׁךָ נֶעֱם יִרְאָתָךְ
לֶעֱם מִבְּקָשֵׁי רְצוֹנָךְ.
קִדְשֵׁם בְּקִדְשַׁת הַשִּׁבְתִּי
הַמִּתְאַחֶדֶת בְּתוֹרַתְךָ.
פֶּתַח לָהֶם נֶעֱם וְרָצוֹן
לִפְתּוֹת שַׁעֲרֵי רְצוֹנָךְ.
יְהִי אֶכְסֹף נֶעֱם שֶׁבֶת הַמִּתְאַמֶּת וּמִתְאַחֶדֶת בְּסֻגְלֶתָךְ.

יְהִי הוֹה שְׁמוֹר שׁוֹמְרִי
וּמִצְפִּים שֶׁבֶת קִדְשֶׁךְ.
כְּאֵל תַּעֲרֶג עַל אֶפְיָקֵי מִים
כֵּן נִפְשֵׁם תַּעֲרֶג לִקְבֹּל נֶעֱם שֶׁבֶת
הַמִּתְאַחֶדֶת בְּשֵׁם קִדְשֶׁךְ.
הִצַּל מֵאֲחֵרֵי לְפָרֶשׁ מִן הַשִּׁבְתִּי
לְכַלְתִּי תִּהְיֶה סְגוּר מִהֶם שִׁשָּׁה יָמִים
הַמִּקְבָּלִים קִדְשֶׁךְ מִשִּׁבְתִּי קִדְשֶׁךְ
וְנִהְיֶה לָּהֶם בְּאֻמָּת וּבְאֻמָּה לְעֲבָדְךָ.
יְהִי אֶכְסֹף נֶעֱם שֶׁבֶת הַמִּתְאַמֶּת וּמִתְאַחֶדֶת בְּסֻגְלֶתָךְ.

וְיִהְיֶה רַחֲמִיךָ מִתְגַּלְלִים עַל עַם קִדְשֶׁךְ.
לְהַשְׁקוֹת צִמָּאֵי חֲסִידְךָ
מִבְּקָה הַיּוֹצֵא מִצֵּדָן.

לְעַטֵּר אֶת יִשְׂרָאֵל בְּתִפְאָרְתִּי הַמִּסְפָּרִים אוֹתָךְ
עַל יְדֵי שֶׁבֶת קִדְשֶׁךְ.
כָּל נִשְׁשֶׁה יָמִים

לְהַנְחִילֵם נִחְלַת יַעֲקֹב בְּחִירְךָ.
יְהִי אֶכְסֹף נֶעֱם שֶׁבֶת הַמִּתְאַמֶּת וּמִתְאַחֶדֶת בְּסֻגְלֶתָךְ.

הַשִּׁבְתִּי נֶעֱם הַנִּשְׁשֹׁתִים
וְהַשִּׁבְעִי עֲנֵג הַרְחוּתוֹ וַעֲדָן הַנִּפְשׁוֹת.
לְהַתְעַדָּן בְּאַהֲבָתְךָ וְיִרְאָתְךָ.

שֶׁבֶת קוֹדֵשׁ נִפְשֵׁי חוֹלַת אֲהֲבָתְךָ.
שֶׁבֶת קוֹדֵשׁ נִפְשׁוֹת יִשְׂרָאֵל
בְּצֵל כְּנֶסֶף יִחְסִיּוֹ.
יִרְאֵן מִדָּשָׁן בִּיתְךָ.

יְהִי אֶכְסֹף נֶעֱם שֶׁבֶת הַמִּתְאַמֶּת וּמִתְאַחֶדֶת בְּסֻגְלֶתָךְ.

ברכת המזון

שִׁיר הַמַּעֲלוֹת בְּשׁוֹב ה' אֶת שִׁיבַת צִיּוֹן הַיֵּינוּ כְּחַלְמִים.
אֲזַ וְיִמְלֵא שְׁחוֹק פִּינוּ וְלִשְׁוֹנוֹ רִנָּה, אֲזַ יֵאמְרוּ בְּגוֹיִם
הַגְדִּיל ה' לַעֲשׂוֹת עִם אֱלֹהֵי הַגְדִּיל ה' לַעֲשׂוֹת עִמּוֹ
הַיֵּינוּ שְׂמִיחִים. שׁוֹבֵה ה' אֶת שְׁבִיתֵנוּ כְּאִפְיָקִים בְּנֶגֶב.
הַזְרָעִים בְּדִמְעָה בָּרְנָה יִקְצְרוּ. הַלוֹךְ יֵלֵךְ וַכְּהָ נִשְׂא
מִשְׁךָ הַזֶּרַע, בֹּא יְבֹא בָרְנָה, נִשְׂא אֶלְמוֹתָיו.

זִמּוֹן

כְּבוֹמִי, נִבְרַךְ.
יְהִי שֵׁם ה' מְבָרַךְ מִעַתָּה וְעַד עוֹלָם.
בְּרָשׁוֹת מִכֵּן וּבְכֵן וּבְבוֹמִי נִבְרַךְ (אֶל־הֵינוּ) שְׂאֶכְלֶנּוּ מַשְׁלוֹ.
בְּרוּךְ (אֶל־הֵינוּ) שְׂאֶכְלֶנּוּ מַשְׁלוֹ וְכִטְבוֹ הַיֵּינוּ.
בְּרוּךְ הוּא וּבְרוּךְ שְׁמוֹ.

בְּרוּךְ אַתָּה ה' אֶל־הֵינוּ מִלֶּךְ הָעוֹלָם, הֵן אֶת הָעוֹלָם
כָּלוֹ בְּטוֹבוֹ, בְּחֵן בְּחֶסֶד וּבְרַחֲמִים, הוּא נוֹתֵן לָהֶם לֶחֶם לְכָל
בָּשָׂר, כִּי לְעוֹלָם חֲסִידוֹ. וְכִטְבוֹ הַגְדוֹל תְּמִיד לֹא חֲסִיד
לֵנוּ וְאֵל יִחְסֵר לָנוּ מִזֶּן לְעוֹלָם נָעַד, בְּעֶבֶר שְׁמוֹ הַגְדוֹל,
כִּי הוּא אֶל־עַן וּמִפְרָנֵס לְכָל מוֹטִיב לְכָל מוֹכֵן מִזֶּן
לְכָל בְּרִיתוֹתָיו אֲשֶׁר בָּרָא. בְּרוּךְ אַתָּה ה' הֵן אֶת הַכֹּל.

נֹדֶה לָךְ, ה' אֶל־הֵינוּ עַל שֶׁהִנְחַלְתָּ לְאַבּוֹתֵינוּ אֲרֵץ
חֲמֵדָה טוֹבָה וְרַחֲמִים, וְעַל שֶׁהוֹצֵאתָנוּ ה' אֶל־הֵינוּ
מֵאֲרֵץ מִצְרַיִם וּפְדִיתָנוּ מִבֵּית עַבְדִּים, וְעַל בְּרִיתְךָ
שֶׁחִתַּמְתָּ בְּכַשְׁרֵנוּ, וְעַל תּוֹרַתְךָ שֶׁלִּפְדֻתָנוּ וְעַל חֻקֶּיךָ
שֶׁהוֹדַעְתָנוּ, וְעַל חֵן וְחֶסֶד שֶׁחֻנַּנְתָנוּ וְעַל אֲכִילַת
מִזֶּן שֶׁאַתָּה עַן וּמִפְרָנֵס אוֹתָנוּ תְּמִיד, בְּכָל יוֹם וּבְכָל
עֵת וּבְכָל שָׁעָה.

בְּחִנּוּכָה

עַל הַנָּסִים וְעַל הַפְּרָקָן וְעַל הַגְּבוּרוֹת וְעַל הַתְּשׁוּעוֹת
וְעַל הַמַּלְחָמוֹת שֶׁעָשִׂיתָ לְאַבּוֹתֵינוּ בְּיָמֵים הָהֵם בְּזִמְנֵן
הַזֶּה.

בְּיָמֵי מִתְנַתִּיהוּ בֶּן יוֹחָנָן כְּהֵן גָּדוֹל מִשְׁמוֹנָאֵי וּבְנָיו,
כִּשְׁעִמְקָה מַלְכוּת וְהַרְשָׁעָה עַל עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל,
לְהַשְׁכִּיחַם תּוֹרַתְךָ וּלְהַעֲבִיבֵם מִחֻקֵּי רְצוֹנָךְ, וְאַתָּה
בְּחֶסֶדְךָ הַרְבִּים, עֲמַדְתָּ לָהֶם בַּעַת צָרָתָם, רַבְתָּ אֶת
רִבְבֵם, דָּגַת אֶת דִּינָם, נָקַמְתָּ אֶת נַקְמָתָם, מִסִּרְתָּ
גְּבוּרִים בְּיַד חֲלָשִׁים, וּבְיָבִים בְּיַד מַעֲטִים, וּטְמֵאִים בְּיַד
טְהוּרִים, וְהַשְׁעִים בְּיַד צְדִיקִים, וְנָדִים בְּיַד עוֹסְקֵי תּוֹרַתְךָ.
וְלֶךְ עֲשִׂיתָ שֵׁם גָּדוֹל וְקָדוֹשׁ בְּעוֹלָמְךָ, וְלַעֲמֹךְ יִשְׂרָאֵל
עֲשִׂיתָ תְּשׁוּעָה גְדוֹלָה וְפָרְקָן כְּהִימָם הַזֶּה. וְאַחֲרַיִךְ כָּאוּ
כִּנִּי לְדַבֵּיר בִּיתְךָ, וּפְנֵי אֶת הִיכָלְךָ, וְנִהְיֶה אֶת מִקְדָּשְׁךָ,
וְהַדְלִיקוּ נְרוֹת בְּחִצְרוֹת קִדְשֶׁךְ, וְקִבְּעוּ שְׁמוֹנֵת יָמִי חֲנֻכָּה
אֵל, לְהוֹדוֹת וּלְהַלֵּל לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל.

וְעַל הַכֹּל ה' אֶל־הֵינוּ אֲנַחְנוּ מוֹדִים לָךְ וּמִבְּרָכִים אוֹתָךְ
יִתְבָּרַךְ שְׁמֶךָ בְּפִי כָל חֵן תְּמִיד לְעוֹלָם וָעֶד כְּפִתּוֹב,
"וְאִכְלַת וּשְׂבָעַת וּבְרַכְתָּ אֶת ה' אֶל־הֵינוּ עַל הָאֲרֵץ
הַטּוֹבָה אֲשֶׁר נָתַן לָךְ." בְּרוּךְ אַתָּה ה' עַל הָאֲרֵץ וְעַל
הַפָּזוֹן.

רַחֵם נָא ה' אֶל־הֵינוּ עַל יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ, וְעַל יִשְׂרָאֵלִים
עִירְךָ וְעַל צִיּוֹן מִשְׁכַּן כְּבוֹדְךָ וְעַל מַלְכוּת בֵּית דָּוִד
מִשְׁיָחֶךָ וְעַל הַבֵּית הַגָּדוֹל וְהַקְּדוֹשׁ שֶׁנִּקְרָא שְׁמֶךָ עָלָיו.
אֶל־הֵינוּ, אֲבִינוּ, רָעֵנוּ וְזוֹנֵנוּ פֶּרֶסְנוּ וְכָלְכָלְנוּ וְהִרְוִיחֵנוּ,
וְהָרָחוּ לָנוּ ה' אֶל־הֵינוּ מִהֵרָה מִכָּל צָרוֹתֵינוּ, וְנָא אֵל
תִּצְרִיכֵנוּ ה' אֶל־הֵינוּ לֹא לִידֵי מִתְנַת בָּשָׂר וָדָם וְלֹא
לִידֵי הַלּוֹאֲתָם כִּי אִם לִידֵי הַמַּלְאָה, הַפְּתוּחָה,
הַקְּדוּשָׁה וְהַרְחֻבָּה, שְׁלֵא נִבּוֹשׁ וְלֹא נִכְלָם לְעוֹלָם וָעֶד.

בְּשִׁבְתִּי

רַחֵם וְהַחֲלִיצֵנוּ ה' אֶל־הֵינוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ וּבְמִצְוֹת יוֹם
הַשִּׁבְעִי. שֶׁבֶת הַגָּדוֹל וְהַקְּדוֹשׁ הַזֶּה, כִּי יוֹם זֶה גָּדוֹל
וְקָדוֹשׁ הוּא לְפָנֶיךָ לְשִׁבְתִּי בּוֹ וְלִנְחֹם בּוֹ בְּאַהֲבָה כְּמִצְוֹת
רְצוֹנָךְ, בְּרַצְוֹנֶךָ הַיּוֹם לָנוּ, ה' אֶל־הֵינוּ, שְׁלֵא תִהְיֶה צָרָה
וְגִלוֹ וְאִנְחָה בְּיוֹם מִנוּחֵנוּ, וְהִרְאֵנוּ ה' אֶל־הֵינוּ בְּחֶסֶת
צִיּוֹן עִירְךָ וּבְכֵן יִשְׂרָאֵלִים עִיר קִדְשֶׁךָ, כִּי אַתָּה הוּא
בְּעַל הַתְּשׁוּעוֹת וּבְעַל הַנְּחֻמוֹת.

בְּרָאשׁ חוֹדֶשׁ

אֶל־הֵינוּ יִמְלִיךְ אֲבוֹתֵינוּ, יַעֲלֶה וְיִבּוֹא וְיִגְאֵל, וְיִרְאֶה, וְיִרְצֶה
וְיִשְׁמַע, וְיִפְקֹד וְיִזְכֹּר וְיִפְקֹדֵנוּ וְיִזְכְּרוּ אֲבוֹתֵינוּ, וְיִזְכְּרוּ
מִשְׁחֵי בֶן דָּוִד עֲבָדְךָ, וְיִזְכְּרוּ יִשְׂרָאֵלִים עִיר קִדְשֶׁךָ, וְיִזְכְּרוּ כָל
עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל, לְפָנֶיךָ, לְפִלְטָה לְטוֹבָה, לְחֵן וּלְחֶסֶד
וּלְרַחֲמִים לְחַיִּים וּלְשְׁלוֹם בְּיוֹם רֵאשׁ הַחֹדֶשׁ הַזֶּה. וְזָכְרֵנוּ ה'
אֶל־הֵינוּ בּוֹ לְטוֹבָה וּפְקֻדָּה בּוֹ לְבִרְכָּה וְהוֹשִׁיעֵנוּ בּוֹ לְחַיִּים
טוֹבִים. וּבְדָבָר יִשְׁוּעָה וּרְחֻמִּים חוֹס וְחֻנֵּן, וְרַחֵם עָלֵינוּ
וְהוֹשִׁיעֵנוּ, כִּי אֵלֶיךָ עֵינֵינוּ, כִּי אֶל־עַלְיָנוּ מִנוּחַ אַתָּה.

וּבְנֵה יִשְׂרָאֵלִים עִיר הַקְּדוֹשׁ בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ. בְּרוּךְ אַתָּה ה'
בּוֹנֵה בְּרַחֲמֵינוּ יִשְׂרָאֵלִים, אָמֵן.

בְּרוּךְ אַתָּה ה' אֶל־הֵינוּ מִלֶּךְ הָעוֹלָם, הֹאֵל, אֲבִינוּ, מִלְכֵנוּ,
אֲדִירֵנוּ, בּוֹרָאֵנוּ, גּוֹאֲלֵנוּ, יוֹצֵרֵנוּ, קְדוֹשֵׁנוּ קְדוֹשׁ יַעֲקֹב, רוֹעֵנוּ
רוֹעֵה יִשְׂרָאֵל, הַמִּלְכֵּךְ הַטּוֹב וְהַמְּסִיב לְכָל, שֶׁבְּכָל יוֹם וְיוֹם
הוּא הַיְּסִיב הוּא מְסִיב הוּא יְסִיב לָנוּ, הוּא גִמְלָנוּ הוּא
גּוֹמְלָנוּ הוּא יְגִמְלָנוּ לְעַד לְחֵן וּלְחֶסֶד וּלְרַחֲמִים וּלְרֹחוֹ,
הַצֹּלָה וְהַצִּלָּה, בְּרַחֲמֶיךָ וְיִשׁוּעָה, נְחֻמָּה, פֶּרֶסְנָה וְכָלְכָלָה,
וּרְחֻמִּים וְחַיִּים וְשְׁלוֹם וְכָל טוֹב, וּמָכַל טוֹב לְעוֹלָם אֵל
וְיִחְסְרֵנוּ.

הַרְחֵמֵן הוּא יִמְלֵךְ לְעוֹלָם וָעֶד.

הַרְחֵמֵן הוּא יִתְבָּרַךְ בְּשִׁמְיָם וּבְאָרֶץ.

הַרְחֵמֵן הוּא יִשְׁתַּבַּח לְדוֹר דּוֹרִים, וְיִתְפָּאֵר בְּנוֹ לְעַד וּלְנֶחֱם
נֶחֱמִים, וְיִתְהַדָּר בְּנוֹ לְעַד וּלְעוֹלָמֵי עוֹלָמִים.

הַרְחֵמֵן הוּא יִפְרֹסְנוּ בְּכָבוֹד.

הַרְחֵמֵן הוּא יִשְׁבֵּר עָלֵנוּ מַעַל צְוָרֵנוּ וְהוּא יוֹלִיכֵנוּ
קוֹמָמִית לְאַרְצֵנוּ.

הַרְחֵמֵן הוּא יִשְׁלַח לָנוּ בְּרַחֲמֶיךָ בְּבֵית הַזֶּה וְעַל שְׁלָחַן
זֶה שְׂאֶכְלֶנּוּ עָלָיו.

הַרְחֵמֵן הוּא יִשְׁלַח לָנוּ אֶת אֱלֹהֵי הַנְּבִיא זְכוֹר לְטוֹב וּיְבָשָׁר
לָנוּ בְּשׁוֹרוֹת טוֹבוֹת יְשׁוּעוֹת וְנִחְמוֹת.

הַרְחֵמֵן הוּא יִבְרַךְ אֶת מְדִינַת יִשְׂרָאֵל רֵאשִׁית צְמִיחַת
הָאֲלֵתָנוּ.

הַרְחֵמֵן הוּא יִבְרַךְ אֶת חֵיילֵי צְבָא הַגָּנָה לְיִשְׂרָאֵל
הַעוֹמְדִים עַל מִשְׁמַר אֲרָצֵנוּ.

הַרְחֵמֵן הוּא יִבְרַךְ אֶת כָּל הַמַּסְסִּין כָּאֵן, אוֹתָנוּ וְאֶת כָּל
אֲשֶׁר לָנוּ, כְּמוֹ שֶׁנִּתְבָּרְכּוּ אֲבוֹתֵינוּ אֲבָרְהָם יִצְחָק וְיַעֲקֹב
בְּכָל מַלְכָּם, כֵּן יִבְרַךְ אוֹתָנוּ כָּל יוֹם בְּבִרְכָּה שְׁלֵמָה,
וְנִאֲמַר אָמֵן.

בְּתוֹרָה וּלְפָדוּ עָלֵיהֶם וְעָלֵינוּ זְכוֹת שְׁתֵּהא לְמִשְׁמַרְתִּי
שְׁלוֹם, וְנִשְׂא בְּרַחֲמֵי מֵאֵת ה' וְיִדְקָה מֵאֶל־הֵינוּ יִשְׁעֵנוּ,
וְנִמְצָא חֵן וְשֶׁכֶל טוֹב בְּעֵינֵי אֱלֹהִים וְאֲדָם.

בְּשִׁבְתִּי

הַרְחֵמֵן הוּא יִנְחִילֵנוּ יוֹם שְׁכָלָה שֶׁבֶת וּמוֹנָחָה לְחַיֵּי הָעוֹלָמִים.

בְּרָאשׁ חוֹדֶשׁ

הַרְחֵמֵן הוּא יִחַדֵּשׁ עָלֵינוּ אֶת הַחֹדֶשׁ הַזֶּה לְטוֹבָה וּלְבִרְכָּה.

הַרְחֵמֵן הוּא יִזְכֵּנוּ לִימוֹת הַתְּשׁוּעָה וְלַחַיֵּי הָעוֹלָם הַבָּא.
מִגְדוֹל (בְּחֻכֵּי) מִגְדִּיל יְשׁוּעוֹת מִלְכּוֹ וְעֵשָׂה חֶסֶד לְמִשְׁחֵי
לְדָוִד וְלִזְרָעוֹ עַד עוֹלָם. עֵשָׂה שְׁלוֹם בְּמִרְוֵהוּ הוּא יַעֲשֶׂה
שְׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל וְאֶמְרוּ אָמֵן.

יִרְאוּ אֶת ה' קְדוֹשֵׁי כִּי אֵין מַחְסוֹר לִירְאָיו. כְּפִירִים רָשׁוּ
וְרַעֲבֵי וְדָרְשֵׁי ה' לֹא יִחְסְרוּ כָּל טוֹב. הוֹדוּ לָה' כִּי טוֹב כִּי
לְעוֹלָם חֲסִידוֹ. פּוֹתֵם אֶת יָדְךָ וּמִשְׁפִּיעַ לְכָל חֵן רְצוֹן. בְּרוּךְ
הַגָּבֵר אֲשֶׁר יִבְטַח בְּה' וְהִיָּה ה' מְבִטְחוֹ. נַעַר הַיִּיטִי, גֵּם
זִקְנָתִי, וְלֹא רֵאִיתִי צָדִיק נֶעְצָב וְזָרְעוֹ מִבְּקֶשׁ לָהֶם. ה' עַז
לְעַמּוֹ יִתֵּן, ה' יִבְרַךְ אֶת עַמּוֹ בְּשְׁלוֹם.

קידוש וזמירות ליום שבת

וברכת המזון

קידוש ליום שבת

ושמרו בני ישראל את השבת לעשות את השבת
לזרמם ברית עולם. ביני ובין בני ישראל אות היא
לעולם כי ששת ימים עשה ה' את השמים ואת הארץ
וביום השביעי שבת וינפש.

זכור את יום השבת לקדשו. ששת ימים תעבד ועשית
כל מלאכתך. יום השביעי שבת לה' אלהיך לא תעשה
כל מלאכה אתה ובנך ובתך עבדך ואמתך ובהמתך
וגרך אשר בשעריך. כי ששת ימים עשה ה' את השמים
ואת הארץ את הים ואת כל אשר בהם וינח ביום השביעי.
על כן ברך ה' את יום השבת ויקדשהו.

סברי מרנן וברנן ונבלין
ברוך אתה ה' אלהינו סלף העולם בורא פרי הגפן.

ברוך א-ל עליון אשר נתן מנוחה,
לנפשו פדיון משאת ואנחה,
והוא ידרש לציון עיר הנדחה,
עד אנה ותגיון נפש נאנחה.
השומר שבת, הן עם הבת,
לא-ל ירצו קמנחה על מחבת.

רוכב בערכות סלף עולמים,
את עמו לשבת און בנעימים,
במאכלי ערבות במיני מטעמים,
במלבושי כבוד זבח משפחה.
השומר שבת, הן עם הבת, לא-ל ירצו קמנחה על מחבת.

ואשרי כל חוכה לתשלומו כפל,
מאת כל סוכה שוכן בערפל,
נחלה לו יזקה בחר ובשפל,
נחלה ומנוחה כשמש לו זרח.
השומר שבת, הן עם הבת, לא-ל ירצו קמנחה על מחבת.

כל שומר שבת בדת מחללו,
הן הכשר חבת קדש גורלו,
ואם יצא חובת היום אשר לו,
אל אל אדון מחלולו מנוחה היא שלוחה.
השומר שבת, הן עם הבת, לא-ל ירצו קמנחה על מחבת.

חמדת הימים קראו אלי צור,
ואשרי לתמימים אם יהיה נצור,
כתר הלומים על ראשם יצור,
צור העולמים רוחו כן נחה.
השומר שבת, הן עם הבת, לא-ל ירצו קמנחה על מחבת.

זכור את יום השבת לקדשו,
קרנו כי גברה גזר על ראשו,
על כן יתן האדם לנפשו,
ענג וגם שמחה בהם למשחה.
השומר שבת, הן עם הבת, לא-ל ירצו קמנחה על מחבת.

קדש היא לכם שבת המלכה,
אל תוף בתיכם להניח ברכה,
בכל מושבותיכם לא תעשו מלאכה,
ביניכם ובנותיכם עבד וגם שפחה.
השומר שבת, הן עם הבת, לא-ל ירצו קמנחה על מחבת.

יום זה מקבד מכל ימים
כי בו שבת צור עולמים.

ששת ימים תעשה מלאכתך,
יום השביעי לא-להיך,
שבת לא תעשה בו מלאכה,
כי כל עשה ששת ימים.
יום זה מקבד מכל ימים כי בו שבת צור עולמים.

ראשון הוא למקראי קדש,
יום שבתון יום שבת קדש,
על כן כל איש ביינו יקדש,
על שתי לחם יבצעו תמימים.
יום זה מקבד מכל ימים כי בו שבת צור עולמים.

אכל משמנים שנה מתקים,
כי אל יתן לכל בו דברים,
בגד ללבוש לחם חקים,
בשר ודגים וכל מטעמים.

יום זה מקבד מכל ימים כי בו שבת צור עולמים.
לא תחסר כל בו ואכלת ושבעת וברכת
את ה' אלהיך אשר אהבת,
כי ברכת מכל העמים.
יום זה מקבד מכל ימים כי בו שבת צור עולמים.

השמים מספרים כבודו,
וגם הארץ מלאה חסדו,
ראו כי כל אלה עשותה ידו,
כי הוא הצור פגלו תמים.
יום זה מקבד מכל ימים כי בו שבת צור עולמים.

כי אשמרה שבת אל ישמרני
אות היא לעולמי עד בינו וביני.

אסור מצא חפץ עשות דרכים,
גם מלדבר בו דברי צרכים,
דברי סחורה אף דברי מלכים,
אהגה בתורת אל ותסמחני.
אות היא לעולמי עד בינו וביני.

בו אמצא תמיד נפש לנפשי,
הנה לדור ראשון נתן קדושי מופת,
בתת לחם משנה בששי,
ככה בכל ששי יכפיל מזוני.
אות היא לעולמי עד בינו וביני.

רשם בדת האל חק אל סגנוי,
בו לערוך לחם פנים בפניו,
על כן להתענות בו על פי נבנוי,
אסור, לבד מיום כפור עוני.
אות היא לעולמי עד בינו וביני.

הוא יום מקבד הוא יום תענוגים,
לחם יין טוב בשר ודגים,
המתאבלים בו אחור נסוגים,
כי יום שמחות הוא ותשמחני.
אות היא לעולמי עד בינו וביני.

מחל מלאכה בו סופו להכרית,
על כן אכנס בו לפי כבדית,
ואתפללה אל אל ערבית ושחרית,
מוסף וגם מנחה הוא יעניני.
אות היא לעולמי עד בינו וביני.

שמרו שבתותי למען תינקו ושבעתם,
מזיו ברכותי, אל הפנוחה כי באתם,
ולו עלי בני ועדנו מעדני,
שבת היום לה'.
ולו עלי בני ועדנו מעדני שבת היום לה'.

לעמל קראו דרור, ונתתי את ברכתי,
אשה אל אחתה לצרר,
לגלות על יום שמחתי,
בגדי שש עם שני והתבוננו מזכני,
שבת היום לה'.
ולו עלי בני ועדנו מעדני שבת היום לה'.

מחרו את המנה לעשות את דבר אסתר,
וחשבו עם הקנה לשלם אכל והותר,
בטחו בי אמוני ושתו יין משמני,
שבת היום לה'.
ולו עלי בני ועדנו מעדני שבת היום לה'.

הנה יום גאלה יום שבת אם תשמרו,
והייתם לי סגלה, לינו ואחר תעברו,
ואז תחיו לפני, ותמלאו צפוני,
שבת היום לה'.
ולו עלי בני ועדנו מעדני שבת היום לה'.

חזק קריתי אל אלהים עליון,
והשב את נותי, בשמחה ובהגיון,
ישחרו שם רגני, לוי וכהני,
ואז תתענג על ה'.
ולו עלי בני ועדנו מעדני שבת היום לה'.

דרור יקרא לבין עם בת,
וינצרכם כמו בבת,
נעים שמכם ולא ישבת,
שבו ונחו ביום שבת.

דרוש נוי ואולמי
ואות ישע עשה עמי,
נטע שורק בתוך כרמי,
שעה שועת בני עמי.

דרוך פורה בתוך בצרה,
וגם בכל אשר גברה,
נתוץ צרי באף ועברה,
שמע קולי ביום אקראה.

אלהים תן במדבר הר,
הדס שטה ברוש תדורה,
ולפתהיר ולנזרה,
שלומים תן כמי נהר.

הדוך קמי אל קנא,
במוג לבב ובמגינה,
ונרחיב פה ומלאנה,
לשוננו לך רנה.

דעה חכמה לנפשי,
והיא כתר לראשי,
נצור מצות קדושה,
שמור שבת קדשה.

יום שבתון אין לשכוח,

זכרו כרים הניחם,

יונה מצאה בו מנוח,

ושם ינחו יגיעי כח.

יונה מצאה בו מנוח, ושם ינחו יגיעי כח.

היום נכבד לבני אמונים,

זהירים לשמרו אבות ובנים,

חקוק בשני לחות אבני,

מרב אונים ואמיץ כח.

יונה מצאה בו מנוח, ושם ינחו יגיעי כח.

ובאו כלם בכרית יחד,

נעשה ונשמע אפרו כאחד,

ופתחו וענו ה' אחד,

ברוך הנותן ליצר כח.

יונה מצאה בו מנוח, ושם ינחו יגיעי כח.

דבר בקדשו בחר המור,

יום השביעי זכור ושמור,

וכל פקדיו יחד לגמור,

חזק מתנים ואמץ כח.

יונה מצאה בו מנוח, ושם ינחו יגיעי כח.

העם אשר נע כצאן תעה,

זכר לפקדו ברית ושבועה,

לכל יעבר בם מקרה רעה,

כאשר נשבעת על מי נח.

יונה מצאה בו מנוח, ושם ינחו יגיעי כח.

שבת היום לה'

מאד צהלו בפרגוני,

וגם הרבו מעדני,

אותו לשמור כמצות ה'.

שבת היום לה'.

מעבור דרך וגבולים,

מעשות היום פעלים,

לאכול ולשתות בהלולים,

זה היום עשה ה'.

שבת היום לה'.

ואם תשמרנו, ירה ינצרך ככבת,

אתה ובנך וגם הבת,

וקראת עונך לשבת,

אז תתענג על ה'.

שבת היום לה'.

אכול משמנים ומעדנים,

ומטעמים הרבה מינים,

אגוזי פךר ורמונים,

ואכלת ושבעת וברכת את ה'.

שבת היום לה'.

לערוך בשלחן לחם חמדות,

לעשות היום שלש סעודות,

את השם הנכבד לכרך ולהודות,

שקדו ושמרו ועשו בני.

שבת היום לה'.

ברכת המזון

שיר הפעלות בשב ה' את שיבת ציון היינו כחלמים. אז
יפלא שחוק פינו ולשוננו רינה, אז יאמרו בגוים הגדיל
ה' לעשות עם אלה. הגדיל ה' לעשות עמנו היינו
שמים. שובה ה' את שביטנו כאפיקים בנגב. הזרעים
בדמעה ברנה יקצרו. הלון ילך ובכה נשא משך הזרע,
בא יבא ברנה, נשא אלמותיו.

זימון

כבדתי, נברך.

יהי שם ה' מברך מעתה ועד עולם.

ברשות מרנו וברנו ורבותי נברך (אֲלֵהֵינו) שאכלנו משלו.

ברוך (אֲלֵהֵינו) שאכלנו משלו ובטובו חיינו.

ברוך הוא וברוך שמו.

ברוך אתה ה' אֲלֵהֵינו סלף העולם, הן את העולם כלו
בטובו, בהן בחסד וברחמים, הוא נותן לחם לכל בשר,
כי לעולם חסדו. ובטובו הגדול תמיד לא חסר לנו ואל
יחסר לנו מזון לעולם ועד, בעבור שמו הגדול, כי הוא
אל זן ומפרנס לכל ומטיב לכל ומכין מזון לכל בריותיו
אשר ברא. ברוך אתה ה' הן את הכל.

נודה לך, ה' אֲלֵהֵינו על שהנחלת לאבותינו ארץ
הקדש טובה ורחבה, ועל שהוצאתנו ה' אֲלֵהֵינו מארץ
מצרים ופדיתנו מבית עבדים, ועל ברייתך שהתמת
בשרנו, ועל תורתך שלפדתנו ועל חסידך שהודעתנו,
ועל חיים ון חסדך שחוננתנו ועל אכילת מזון שאתה זן
ומפרנס אותנו תמיד, בכל יום ובכל עת ובכל שעה.

בחנוכה

על הנסים ועל הפרקן ועל הגבורות ועל התשועות ועל
המלחמות שעשית לאבותינו בימים ההם בזמן הזה.

במי מתתיהו בן יוחנן כהן גדול חשמונאי ובניו, כשעמדה
מלכות יון והשעה על עמר ישראל, להשכיחם תורתך
ולהעבירם מחסי רצונך, ואתה ברחמך הרבים, עמדת
להם בעת צרתם, רבת את ריבם, דנת את דינם, נקמת
את נקמתם, מסרת גבורים ביד חלשים, ונבים ביד
מעטים, ומטמאים ביד טהורים, ורשעים ביד צדיקים, וידיים
ביד עוסקי תורתך. ולך עשית שם גדול וקדוש בעולמך,
ולעפר ישראל עשית תשועה גדולה ופרקן כהיום הזה.
ואחר כן באו בניך לדביר ביתך, ופנו את היכלך, וטהרו
את מקדשך, והדליקו נרות במצרות קדשך, וקבעו
שמונת ימי חנוכה אלו, להודות ולהלל לשמך הגדול.

ועל הכל ה' אֲלֵהֵינו אנהנו מודים לך ומברכים אותך
יתברך שמך בפי כל מי תמיד לעולם ועד ככתוב,
"ואכלת ושבעת וברכת את ה' אֲלֵהֵינו על הארץ
הטובה אשר נתן לך". ברוך אתה ה' על הארץ ועל
הפזון.

רחם נא ה' אֲלֵהֵינו על ישראל עמר, ועל יראשלים
עירך ועל ציון משכן כבודך ועל מלכות בית דוד משיחך
ועל הבית הגדול והקדוש שנקרא שמך עליו. אֲלֵהֵינו,
אבינו, רענו זוננו פרנסנו וכלכלנו והריוחנו, והרחו לנו ה'
אֲלֵהֵינו מהרה מכל צרותינו, ונא אל תצריכנו ה'
אֲלֵהֵינו לא לידי מתנת בשר ודם ולא לידי הלוואתם כי
אם ליצרך הפלאה, הפתוחה, הקדושה והרחבה, שלא
נבוש ולא נפלים לעולם ועד.

בשבת

רצה והחליצנו ה' אֲלֵהֵינו במצותיך ובמצות יום השביעי
השבת הגדול והקדוש הזה, כי יום זה גדול וקדוש הוא
לפניך לשבת בו ולנוח בו באהבה כמצות רצונך. בראונך
הניח לנו, ה' אֲלֵהֵינו, שלא תהא צרה ויגון ואנחה ביום
מונחתנו, והראנו ה' אֲלֵהֵינו בנחמת ציון עירך ובבנין
ירושלים עיר קדשך, כי אתה הוא בעל התשועות ובעל
הנחמות.

בראש חודש

אֲלֵהֵינו ואֲלֵהֵינו אבותינו, יעלה ויבוא ויגיע, ויראה, ויכרה
וישמע, ויפקד ויזכר זכרוננו ופקדוננו וזכרון אבותינו,
וזכרון משיח בן דוד עבדך, וזכרון יראשלים עיר קדשך,
וזכרון כל עמר בית ישראל, לפניך, לפליטה לטובה, לחן
ולחסד ולרחמים לחיים ולשלום ביום ראש החודש הזה.
זכרנו ה' אֲלֵהֵינו בו לטובה ופקדנו בו לברכה והושיענו
בו לחיים טובים. ובדרך ישועה ורחמים חסו וחסנו, ורחם
עלינו והושיענו, כי אליך ענינו, כי אל סלף חנו ורחם
אתה.

ובנה יראשלים עיר הקדש מהרה ביימנו. ברוך אתה
ה' בונה ברחמים וירושלים, אמן.

ברוך אתה ה' אֲלֵהֵינו סלף העולם, האל, אבינו,
מלכנו, אדינו, בוראנו, גואלנו, יוצרנו, קדושנו קדוש
יעקב, רוענו רועה ישראל, הפלך הטוב והמטיב לכל,
שקבל יום ויום הוא היטיב הוא מיטיב הוא ייטיב לנו,
הוא גמלנו הוא גמלנו הוא יגמלנו לעד לחן ולחסד
ולרחמים ולחן, הצלה והצלה, ברכה וישועה, נחמה,
פרנסה וכלכלה, ורחמים וחסידים ושלום וכל טוב, ומכל
טוב לעולם אל יחסרנו.

הרחמן הוא ימלך לעולם ועד.

הרחמן הוא יתברך בשמים ובארץ.

הרחמן הוא ישתבח לדור דורים, ויתפאר בנו לעד
ולנצח נצחים, ויתחדר בנו לעד ולעולמי עולמים.

הרחמן הוא יפרנסנו בכבוד.

הרחמן הוא ישבר עלנו מעל צארכנו והוא יוליכנו
קוממיות לארצנו.

הרחמן הוא ישלח לנו ברכה מרבה בבית הזה ועל
שלחן זה שאכלנו עליו.

הרחמן הוא ישלח לנו את אליהו הנביא זכור לטוב
ויבשר לנו בשורות טובות ישועות ונחמות.

הרחמן הוא יברך את מדינת ישראל ראשית צמיחת
הארצנו.

הרחמן הוא יברך את תיילי צבא הגנה לישראל
העומדים על משמר ארצנו.

הרחמן הוא יברך את כל המסבין כאן, אותנו ואת כל
אשר לנו, כמו שנתברכו אבותינו אברהם יצחק ויעקב
בכל מכל כל, כן וברך אותנו כלנו יחד בברכה שלמה,
ונאמר אמן.

בפרום ולמדו עליהם ועלינו זכות שתהא למשמרת
שלום, ונשא ברכה מאת ה' וצדקה מאֲלֵהֵינו ישענו,
ונמצא חן וישלח טוב בעיני אלהים ואדם.

בשבת

הרחמן הוא ינחילנו יום שכלו שבת ומנוחה לחיי
העולמים.

בראש חודש

הרחמן הוא יחדש עלינו את החודש הזה לטובה
ולברכה.

הרחמן הוא יזכנו לימות המשיח ולחיי העולם הבא.
מגדול (בחוץ) מגדיל ישועות מלכו ועשה חסד למשיחו
לדוד ולזרעו עד עולם. עשה שלום בפרומיו הוא יעשה
שלום עלינו ועל כל עמו ישראל ואמרו אמן.

יראו את ה' קדשיו כי אין מחסור ליראיו. כפירים רשו
ורעבו ודורשו ה' לא יחסרו כל טוב. הודו לה' כי טוב כי
לעולם חסדו. פותח את ידך ומשביע לכל חי רצון. ברוך
הגבר אשר יבטח בה' והיה ה' מבטחו. נער הייתי, גם
זקנתי, ולא ראיתי צדיק נעצב וזרעו מבקש לחם. ה' עז
לעמו יתן, ה' יברך את עמו בשלום.

- 1 אבינו, האב הרחמן המרחם, רחם עלינו, ותן בלבנו להבין ולהשכיל, לשמח, ללמד ולתקד, לשמור ולעשות ולקיים את כל דברי תלמוד תורתך באהבה. והאר עינינו בתורתך, ונדבך לבנו במצותיך, ויחד ללבנו לאהבה וליראה את שמך.
- 2 אדון עולם אשר מלך, בטרם כל יציר נברא. לעת נעשה כמפצו כל, אזי מלך שמו נקרא. ואחר כך כלול הכל, לבדו ימלוך נזכר. והוא הנה, והוא הנה, והוא יהיה, בתפארה. והוא אחד ואין שני, להמשיך לו להחביקה. בלי ראשית בלי תכלית, ולו העז והמשכה. והוא אלי וחי גאלי, וצור חבלי בעת צרה. והוא נסי ומנוס לי, מנת כוסי ביום אקרא. בידו אפקיד רוחי, בעת אישן ואעירה. ועם רוחי גויתי, ה' לי ולא אירא.
- 3 אחינו כל-בית ישראל הנתונים בצרה ובשביה העומדים בין בים ובין ביצשה. הפקום ירחם עליהם ויוציאם מצרה לרחוקה ומאפילה לאורה ומשעבוד לגאולה, השתא בעגלא ובזמן קרוב.
- 4 אחת שאלתי מאת ה' אותה אבקש. שבת בביית ה' כל-ימי חיי, לזוזות בנעם ה' ולבקר בהיכלו.
- 5 אלי, אלי, שלא וגמר לעולם, החול והים, רשרוש של הפנים, ברק השמים תפלת האדם.
- 6 אלי אתה ואדורך אלקי ארומסך. הודו לה' כי טוב כי לעולם חסדו.
- 7 אליך ה' אקרא ואל ה' אתחנן. שמע ה' וחנוני ה' היה עזר לי.
- 8 אם אשכחך ירושלים תשכח מימי. תדבק לשוני לחכי אם לא אצרכי, אם לא אעלה את ירושלים על ראש שמחתי.
- 9 אמר רבי עקיבא, "ואהבת לרעך כמוך, זה כלל גדול בתורה."
- 10 אנה בלח גדלת ימיןך תתיר צרורה. קבל רנת עמך, שובנו טהרנו נזכר.
- 11 אנה עבדך דקדשא ברין הוא.
- 12 אנה ה' כי אני עבדך, אני עבדך בן אמתך, פתחת למוסרי.
- 13 אני מאמין באמונה שלמה בביאת המשיח, ואף על פי שיתממה, עם כל-זה אחכה לו בכל-ימי שביא.
- 14 אשא עיני אל ההרים מאין יבא עזרי. עזרי מעם ה' עשה שמים וארץ. הנה לא יום ולא יישן שומר ישראל.
- 15 אשרינו, מה טוב חלקנו, ומה נעים גורלנו, ומה יפה ירשתנו.
- 16 בלבבי משכן אבנה להדר כבודו, ובמשכן מזבח אשים לקרני הודו, ולנר תמיד אקח לי את-אש העקדה, ולקרבן אקריב לו את-נפשי היחידה.
- 17 בשם ה' אלקי ישראל, מימיני מיכאל, ומשמאלו גבריאל, ומלפני אוריאל, ומאחורי רפאל, ועל ראשי שכינת אל.
- 18 גם כי-אלך בגיא צלמות לא-אירא רע כי אתה עמדי.
- 19 הושיעה את-עמך וברך את-נחלתך ורעים ונשאים עד-העולם.
- 20 המלאך הגאל אתי מכל-רע וברך את הנערים, ויקרא בהם שמי ושם אבותי אברהם ויצחק, וידגו לרב בקרב הארץ.
- 21 הנה מה-טוב ומה-נעים שבת אחים גם יחד.
- 22 ואני, בחסדך בטחתי יגל לפני, בישועתך. אשריך לה', כי גמל עלי.
- 23 והיא שעמדה לאבותינו ולנו. שלא אחד בלבד, עמד עלינו לכלותנו. והקדוש ברוך הוא מצילנו מידם.
- 24 והביאותים אל הר קדשי ושפתים בבית תפלת עולתיהם וזבחייהם לרצון על מזבחי כי ביתי בית תפלה יקרא לכל העמים.
- 25 וזכני לגדל בנים ובני חכמים וגבונים, אוהבי ה', יראי אלקים, אנשי אמת, זרע קדש, בה' דבקים, ומאירים את העולם בתורה ובמעשים טובים, ובכל מלאכת עבודת הבורא.
- 26 ויאמר ה' אל-אברהם לך-לך מארצך וממולדתך ומבית אביר. ואעשר לגוי גדול. ובכרכו בר כל-משפחת האדם.
- 27 וירושלים עירך ברחמים תשוב ותשכן בתוכה כאשר דברת ובנה אותה בקרוב בימינו בנן עולם וכסא דוד מהרה לתוכה תבין.
- 28 ומחה ה' דמעה מעל כל פנים וחרפת עמו יסיר מעל כל הארץ. ואמר ביום ההוא הנה אלהינו זה זה ה' קנינו לו נגילה ונשמחה בישועתו. עשה שלום במוסיו הוא יעשה שלום עלינו ועל כל ישראל, ואמרו אמן.
- 29 חמול על מעשיך. ותשמח במעשיך. ויאמרו לך חוסרי. בצדקך עמוסיר. תקדש אדון על כל מעשיך. כי מקדישך בקדשיתך קדשת. נאה לקדוש פאר מקדושים.
- 30 טוב להודות לה' ולזמר לשמך עליון. להגיד בבקר חסדך ואמונתך בלילות.
- 31 יידי נפש אב הרחמן, משוך עבדך אל רצונך, ירוץ עבדך כמו אל, ושתתחנן אל מול הדך, יעבר לו יידיותיך, מנפת ציון וכל טעם.
- הדור נאה זיו העולם, נפשי חולת אהבתך, אנה, אל נא, רפא נא לה, בהראות לה נעם זיוך. אז תתחנן ותתקרא, והיתה לה שמחת עולם.
- ותיק, יהמו נא בחסידך, וחוסה נא על בן אהובך, כי זה פנה נכספתי, לראות מהרה בתפארת צעך, אלה חמדה לבי, וחוסה נא ואל תתעלם.
- הגלה נא ופרש, חביבי עלי, את-סכת שלומך, תאיר ארץ מכבודך, נגילה ונשמחה בך, מהר, אהוב, כי בא מועד, וחנוני כימי עולם.
- 32 יהי שלום בחילך שלוח בארמנותיך.
- 33 יודו לה' חסדו, ונפלאותיו לבני אדם. כי השביע נפש שקקה, ונפש רעבה מלא טוב.
- 34 יעלה ויבוא ויגיע, ויראה, וירצה וישמע, ויפקד ויזכר וזכרוננו וזכרון אבותינו, וזכרון משיח בן דוד עבדך, וזכרון ירושלים עיר קדשך, וזכרון כל עמך בית ישראל, לפניך, לפליטה לטובה.
- 35 כאיל תערג על אפיקי מים בן נפשי תערג אליך אלקים. צמאה נפשי לאלקים לאל חיי מתי אבוא ואקרא פני אלקים.
- 36 כה אמר ה' מצא חן במדבר עם שרדי חרב הלוח להרעינו ישראל.
- 37 כי הרבית טובות אלי, כי הגדלת חסדך עלי. ומה אשיב לך והכל שלך, לך שמים אף ארץ לך. ואנחנו עמך וצאנך, וחפצים לעשות רצונך.
- 38 כל-העולם כלו גשר צר מאוד, והעקר לא לפחד כלל. לא עליך המלאכה לגמור, ולא אתה בן חורין לבטל ממנה.
- 39 לב טהור בקא לי אלקים ורוח נכון חדש בקרבי. אל תשליכני מלפניך ורוח קדשך אל תקח ממני.
- 40 לכל זמן ועת תחת השמים. עת לאהב ועת לשנא, עת מלחמה ועת שלום.
- 41 למען אחי ורעי אדברה נא שלום בך. למען בית ה' אלקינו אבקשה טוב לך.
- 42 לשנה הבאה בירושלים הבנויה.
- 43 מה-אהבתי תורתך כל-היום היא שחייתי.
- 44 מה-טוב אהליך יעקב משכנותיך ישראל.
- 45 מה רבו מעשיך ה' כלם בחכמה עשית, מלאה הארץ חכמה.
- 46 מודה אני לפניך, מלך חיי וקיים, שהתנחלת בי בשמתי בחמלה, רבה אמונתך.
- 47 מהרה ה' אלקינו ישמע בערי יהודה ובחצות ירושלים קול ששון וקול שמחה, קול חתן וקול כלה, קול מצהלות חתנים מחפתם ונערים מחשתה נגינתם.
- 48 מזמור לדוד, ה' רעי לא אחסר. בנאות דשא ירביצני על מי מנחות ינהלני. נפשי ישוב ינחני במעגלי צדק למען שמו. גם כי-אלך בגיא צלמות לא-אירא רע כי אתה עמדי, שבתך ומשענתך הפה ונחמוני. תערג לפני שולחן נגד צרכי, דשנת בשמן ראשי כוסי רוח. אך טוב וחסד ידפני כל-ימי חיי, ושבת בביית ה' לארץ ימים.
- 49 מיהאיש החפץ חיים אהב ימים לראות טוב. נצר לשונך מרע ופיתך מדבר מרמה. סור מרע ונעשה-טוב בקש שלום ודפנה.
- 50 מקלות מים רבים אדירים משברי ים, אדיר בפרום ה'.

52 נער הייתי, גם זקנתי, ולא ראיתי צדיק נצטב וזרעו מבקש-לחם. ה' עז לעמו יתן, ה' יברך את-עמו בשלום.

53 נקדש את שמך בעולם, קשם שמקדישים אותו בשמי מרום. ימלך ה' לעולם, אלקינו ציון לדור ודור, הללויה. ואתה קדוש, יושב תהלות ישראל, אל נא.

54 על הנסים ועל הפרקן ועל הגבורות ועל התשועות ועל המלחמות שעשית לאבותינו בימים ההם בזמן הזה.

55 עץ חיים היא למחזיקים בה ותמקיה מאשר. דרכיה דרכי נעם וכל-נתיבותיה שלום. השיבנו ה' אליך ונשובה, חדש ימינו כקדם.

56 עושה שלום במרומיו הוא יעשה שלום עלינו ועל כל ישראל ואמריו אמון.

57 פיה פתחה בבחמה ותורת חסד על לשונה. צופיה הליכות ביתה ולחם עצלות לא תאכל. קמו בנייה ויאשרוה בעלה ויהללה. רבות בנות עשו חיל ואת עלית על כלנה.

58 צדיק כתמר יפרח כאשר בלבנון ישגה. שתולים בבית ה' בחצרות אלקינו יפריחו. עוד יגבון בשיבה דשנים ורעננים יהיו להגיד כי-ישר ה' צורי ולא-עולתה בו.

59 קדש חייך בתורה וטהרם בעבודה. יגיע כפיר כי תאכל אשכך וטוב לך.

60 קול ברמה נשמע, נהי, בכי תמרואים, רחל מבכה על-בניה, מאנה להנחם על-בניה כי איננו. כה אמר ה', מנעי קולך מבכי ועיניך מדמעה, כי יש שגר לפעלתך, נאם ה', ושבנו מארץ אויב. וישתקוה לאחריהך נאם ה', ושבנו בנים לגבולם.

61 רחם נא ה' אלקינו על ישראל עמך, ועל ירושלים עירך ועל ציון משכן כבודך ועל מלכות בית דוד משיחך ועל הבית הגדול והקדוש.

62 שומרים הפקד לעירך כל היום וכל הלילה.

63 שומר ישראל, שמור שארית ישראל, האומרים שמע ישראל. ואנחנו לא נדע מה נעשה כי עליך עינינו. זכר רחמיך ה' וחסדיך, כי מעולם הקה. ה' לא גבה לבי ולא רמו עיני, ולא הלכתי בגדלות ובנפלאות ממני. אם לא שיתיי ודוממתי נפשי כקמל עלי אמו, כקמל עלי נפשי.

64 שמע ישראל ה' אלקינו ה' אחד.

65 שמע קולנו ה' אלקינו, חוס ורחם, עלינו, ונקבל ברחמים וברצון את-תפלתנו.

66 שפכי כמים לבך נחם פני ה'.

67 תהא השעה הזאת שעת רחמים ועת רצון מלפניך.

68 תורת ה' תמימה משיבת נפש עדות ה' נאמנה מחכימת פתי.

69 תפלה לפני כי יעטר ולפני ה' יושפך שיתו. ה' שמעה תפלתו וישועתי אליך תבוא. אל תסתור פניך ממני ביום צר לי.

ברכת המזון

שיר המעלות בשבוע ה' את שיבת ציון היינו כחלמים. אז ימלא שחוק פינו ולשונונו רינה, אז יאמר בגוים הגדיל ה' לעשות עם אלה. הגדיל ה' לעשות עמנו היינו שמחים. שובה ה' את שכבינו כאפיקים בגגב. הזרעים בקדמיה ברנה יקצרו. הלוך ילך וזכה נשא קשר הוצע, בא יבא ברנה, נשא אלמותיו.

זימון

רבתי, נברך. יהי שם ה' מברך מעתה ועד עולם. ברשות מלך וברכנו וברכנו נברך (אלהינו) שאכלנו משלו. ברך (אלהינו) שאכלנו משלו ובטובו חיינו. ברך הוא וברך שמו.

ברוך אתה ה' אלהינו מלך העולם, הן את העולם כלו בטובו, בהן בחסד וברחמים, הוא נותן לחם לכל בשר, כי לעולם חסדו. ובטובו הגדול תמיד לא חסר לנו ואל יחסר לנו מזון לעולם ועד, בעבור שמו הגדול, כי הוא אל זן ומפרנס לכל ומטיב לכל ומכין מזון לכל ברויותו אשר ברא. ברוך אתה ה' הן את הכל.

נודה לך, ה' אלהינו על שהנחת לאבותינו ארץ קדשה טובה ורחבה, ועל שהוצאתנו ה' אלהינו מארץ מצרים ופדיתנו מבית עבדים, ועל ברייתך שחתמת בבשרנו, ועל תורתך שלפדתנו ועל חסדך שהודעתנו, ועל חיים חן וחסד שחונתנו ועל אכילת מזון שאתה זן ומפרנס אותנו תמיד, בכל יום ובכל עת ובכל שעה.

בחנוכה

על הנסים ועל הפרקן ועל הגבורות ועל התשועות ועל המלחמות שעשית לאבותינו בימים ההם בזמן הזה.

בימי מתתיהו בן יוחנן כהן גדול חשמונאי ובניו, כשעמדה מלכות יון והשעה על עמך ישראל, להשפיעם תורתך ולהעבירם מחסי רצונך, ואתה ברחמיך הרבים, עמדת להם בעת צרתם, רבת את ריבם, וזנת את דינם, נקמת את נקמתם, מסרת גבורים ביד חלשים, וכבים ביד מעטים, וממאים ביד טהורים, ורשעים ביד צדיקים, ויודים ביד עוסי תורתך. וקר עשית שם גדול וקדוש בעולמך, ולעמך ישראל עשית תשועה גדולה ופרקן כהיום הזה. ואמר כן באו בניך לדביר ביתך, ופנו את היכלך, וטהרו את מקדשך, והדליקו נרות בחצרות קדשך, וקבעו שמונת ימי חגכה אלו, להודות ולהלל לשמך הגדול.

ועל הכל ה' אלהינו אנחנו מודים לך ומברכים אותך יתברך שמך בפי כל חי תמיד לעולם ועד כפיתוב, ואתכלת ושבעת וברכת את ה' אלהיך על הארץ הטובה אשר נתן לך. ברוך אתה ה' על הארץ ועל המזון.

רחם נא ה' אלהינו על ישראל עמך, ועל ירושלים עירך ועל ציון משכן כבודך ועל מלכות בית דוד משיחך ועל הבית הגדול והקדוש שנקרא שמך עליו. אלהינו, אבינו, רענו זנבנו פרנסנו וכלכלנו והריוחנו, והרוחו לנו ה' אלהינו מהרה מקל צרותינו, ונא אל תצריכנו ה' אלהינו לא לידי מתנת בשר ודם ולא לידי הלואתם כי אם לידי הפלאה, הפתוחה, הקדושה והרחבה, שלא נבוש ולא נכלם לעולם ועד.

בשבת

רצה והחליצנו ה' אלהינו במצותיך ובמצות יום השביעי השבת הגדול והקדוש הזה, כי יום זה גדול וקדוש הוא לפניך לשבת בו ולנוח בו באהבה כמצות רצונך, ברצונך הניח לנו, ה' אלהינו, שלא תהא צרה ונגון ואנחה ביום מנוחתנו, והרצנו ה' אלהינו בנחת ציון עירך ובנגון ירושלים עיר קדשך, כי אתה הוא בעל התשועות ובעל הנחמות.

בראש חודש

אלהינו ואלהי אבותינו, יעלה ויבוא ויגיע, ויראה, וירצה וישמע, ויפקד ויזכר זכרוננו ופקדוננו וזכרון אבותינו, וזכרון משיח בן דוד עבדך, וזכרון ירושלים עיר קדשך, וזכרון כל עמך בית ישראל, לפניך, לפליטה לטובה, לחן ולחסד ולרחמים לחיים ולשלום ביום ראש החדש הזה. זכרנו ה' אלהינו בו לטובה ופקדנו בו לברכה והושיענו בו לחיים טובים. ובזכר ישועה ורחמים חוס וחסנו, ורחם עלינו והושיענו, כי אליך עינינו, כי אל מלך חנון ורחום אתה.

ובנה ירושלים עיר הקדש במהרה בימינו. ברוך אתה ה' בונה ברחמים ירושלים, אמן.

ברוך אתה ה' אלהינו מלך העולם, האל, אבינו, מלכנו, אדירנו, בוראנו, גואלנו, יוצרנו, קדושנו קדוש יעקב, רוענו רועה ישראל, המלך הטוב והמטיב לכל, שפכל יום ויום הוא הטיב הוא מטיב הוא ייטיב לנו, הוא גמלנו הוא גומלנו הוא יגמלנו לעד לחן ולחסד ולרחמים ולכוח, הצלה והצלחה, ברכה וישועה, נחמה, פרנסה וכלכלה, ורחמים וחסים ושלום וכל טוב, ומקל טוב לעולם אל יחסרנו.

הרחמן הוא ימלך לעולם ועד.

הרחמן הוא יתברך בשמים ובארץ.

הרחמן הוא ישתבח לדור דורים, ויתפאר בנו לעד ולנצח נצחים, ויתהדר בנו לעד ולעולמי עולמים.

הרחמן הוא יפרנסנו בכבוד.

הרחמן הוא ישבר עלנו מעל צאצאנו והוא יוליכנו קוממיות לארצנו.

הרחמן הוא ישלח לנו ברכה מרבה בבית הזה ועל שלחן זה שאכלנו עליו.

הרחמן הוא ישלח לנו את אליהו הנביא זכור לטוב ויבשר לנו בשורות טובות ישועות ונחמות.

הרחמן הוא יברך את מדינת ישראל ראשית צמיחת גאולתנו.

הרחמן הוא יברך את חילי צבא הגנה לישראל העומדים על משמר ארצנו.

הרחמן הוא יברך את כל המסבין כאן, אותנו ואת כל אשר לנו, כמו שנתברכו אבותינו אברהם יצחק ויעקב בכל מכל כל, כן יברך אותנו כלנו יחד בברכה שלמה, ונאמר אמן.

בפרום ילמדו עליהם ועלינו זכות שתהא למשמרת שלום, ונשא ברכה מאת ה' וצדקה מאלהי ישענו, ונמצא חן ושלך טוב בעיני אלהים ואדם.

בשבת

הרחמן הוא יחילנו יום שפלו שבת ומנוחה לחיי העולמים.

בראש חודש

הרחמן הוא יחדש עלינו את החדש הזה לטובה ולברכה.

הרחמן הוא יזכנו לימות המשיח ולחיי העולם הבא. מגדול (בחוץ: מגדיל) ישועות מלכו ועשה חסד למשיחו לדוד ולזרעו עד עולם. עשה שלום במרומיו הוא יעשה שלום עלינו ועל כל עמו ישראל ואמריו אמון.

יראו את ה' קדשו כי אין מחסור ליראיו. כפירים רשו ורעבו ודרישי ה' לא יחסרו כל טוב. הודו לה' כי טוב כי לעולם חסדו. פותח את ידו ומשביע לכל חי רצון. ברוך הגבר אשר יבטח בה' והיה ה' מבטחו. נער הייתי, גם זקנתי, ולא ראיתי צדיק נצטב וזרעו מבקש לחם. ה' עז לעמו יתן, ה' יברך את עמו בשלום.